

Dansk Akvakultur
Vejsløvej 51
8600 Silkeborg

Vand
Journalnr. bedes anført ved besvarelse.
J.nr.M 2021-0012
Ref.: JBJ/
Den 15. november 2005

Vedr.: Vandkvalitetskrav

Dansk Akvakultur har i brev af 10. september 2005 udtrykt uenighed med Miljøstyrelsen på tre punkter i styrelsens brev af 2. september 2005. Miljøstyrelsen har nedenstående forholdt sig til Dansk Akvakulturs bemærkninger og forslag til punkterne.

1. Kontrolperiode

Miljøstyrelsen har generelt fastlagt kontrolperioden som behandlingsperiodens længde. Det gælder for behandling både med medicin og hjælpestoffer. Miljøstyrelsen har ikke tekniske oplysninger til rådighed som giver mulighed for at fastsætte en kontrolperiode, eller retningslinier herfor som kan tilgodese en længere varende udledning med aftagende koncentrationer efter behandlingens ophør.

Kontrolperioden er, som nævnt i styrelsens brev, fastsat til behandlingsperiodens længde for at få en enkel administration. Der har også indgået den betragtning at der derved er mindre risiko for at der, som for eksempel ved Dansk Akvakulturs forslag om to gange behandlingsperioden, kan ske en væsentlig overskridelse af kvalitetskravet i den første halvdel af kontrolperioden, uden at en kontrolberegning viser dette som følge af en indregnet fortyndingseffekt i den sidste del af kontrolperioden hvor koncentrationer i udledningen aftager og måske bliver forsvindende.

Miljøstyrelsen har dog åbnet mulighed for at kontrolperioden kan fastlægges til en anden periode end behandlingsperioden. Miljøstyrelsen er indstillet på at fastlægge retningslinier herfor forudsat at der tilvejebringes tekniske oplysninger der kan lægges til grund. Dansk Akvakultur og de involverede amter er derfor velkommen til at fremsende tekniske oplysninger der kan indgå heri. Indtil andre retningslinier for kontrolperioden er fastlagt enten af den enkelte amtskommune eller af Miljøstyrelsen, må styrelsen imidlertid fastholde at det er behandlingsperioden der benyttes.

2. Genfindingsprocenter

Det er korrekt at Miljøstyrelsen forudsætter at genfindingsprocenter eller reduktionsfaktorer er veldokumenterede for de aktuelle typer af dambrug. Hermed menes ikke, som Dansk Akvakultur udlægger det, at der for hvert enkelt dambrug skal foreligge en dokumentation baseret på de konkrete forhold på dambruget, men at der for den pågældende type dambrug er

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Tlf.: +45 32 66 01 00
Fax: +45 32 66 04 79
Telex: 31209 miljøe dk
CVR-nr.: 25 79 83 76
EAN-nr.: 5798000863002(Drift)
EAN-nr.: 5798000863019(Tilskud)
Mst@mst.dk
www.mst.dk

etableret et generelt dokumentationsgrundlag der kan anvendes. Miljøstyrelsen ser således positivt på Dansk Akvakulturs forslag til inddeling af dambrug i visse hovedtyper.

Miljøstyrelsen finder fortsat at genfindingsprocenter kan indgå som et velegnet operationelt element i fastsættelse af vilkår for anvendelse og udledning af medicin fra ferskvandsdambrug. For de genfindingsprocenter, som Dansk Akvakultur foreslår i det vedlagte notat for medicinostoffer, finder styrelsen imidlertid ikke at dokumentationen er tilstrækkelig hverken for værdierne eller for at den samme værdi vil kunne bruges for alle typer dambrug. Før bedre dokumenterede genfindingsprocenter eller reduktionsfaktorer for flere typer af dambrug er fastlagt, må Miljøstyrelsen derfor tage forbehold for foreslåede værdier.

Miljøstyrelsen kan i den forbindelse henvise til Miljøstyrelsens vejledning nr. 11, 2002: Tilslutning af industrispildevand til offentlige spildevandsanlæg. I vejledningen er der tekniske retningslinier der bør følges når tilslutningstilladelser til udledning af specifikke forurenende stoffer skal gives af kommunerne. De almindeligt forekommende stoffer i spildevand er, afhængigt af deres miljø- og sundhedsfarlighed, inddelt i tre grupper A, B og C i relation til om de kan tillades tilledt til renseanlæg, og der er givet tekniske retningslinier der skal følges. A stoffer bør ikke tillades spildevandsanlæg, B-stoffer kan tillades tilledt med vilkår om opfyldelse af vandkvalitetskrav og C-stoffer, hvor risikoen for skadelige effekter på vandmiljøet generelt er vurderet lille, kan tillades på generelle vilkår. For en række metaller er der beregnet grænseværdier baseret på den tilbageholdelse der sker i renseanlægget. Til Miljøstyrelsens beregning af grænseværdier eller kommunernes fastsættelse af krav til tilledning af organiske liste B-stoffer, er der generelt benyttet en faktor på 20 som udtryk for en delvis nedbrydning i renseanlægget og en vis initialfortynding efter udledningen. Almindeligt forekommende specifikke forurenende organiske stoffer i spildevand tilbageholdes eller nedbrydes i renseanlæg. Undersøgelser heraf har for række stoffer vist at de fleste reduceres med 80-90%.

3. Korttidsvandkvalitetskrav

For så vidt angår korttidsvandkvalitetskravet (KVKK) henholder Miljøstyrelsen sig til EU-kommissionens opfattelse af at der er tale om et maksimumskrav som ikke må overskrides. Dette er gengivet i Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/2004 på første side i Bilag 1 (side 45 i vejledningen): "Det er bl.a. blevet foreslået [i EU] at indføre en "Maximum Acceptable Concentration" (MAC), som ikke må overskrides". Denne type kvalitetskrav vil komme til at indgå i de vandkvalitetskrav der skal fastsættes i relation til vandrammedirektivet. KVKK er den samme type værdi som MAC, idet KVKK fastsættes på samme måde og på samme toksicitetsdata som MAC-værdien, og opfyldelsen af KVKK skal derfor ske på samme måde som for MAC-værdien. Kommissionen har endnu ikke meddelt hvorledes "ikke må overskrides" skal forstås. Derfor kan Miljøstyrelsen på indværende tidspunkt ikke fastlægge en kontrolregel og kan derfor ikke godtage at opfyldelse vurderes på basis af døgngennemsnit. Indtil en kontrolregel er fastlagt bør opfyldelsen af KVKK derfor vurderes på basis af "må ikke overskrides".

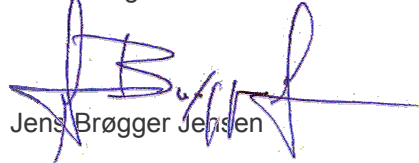
Miljøstyrelsen har imidlertid anset en kategorisk tolkning af "må ikke overskrides" for uforholdsmæssig restriktiv i relation udledninger af få timers varighed når det kan dokumenteres at de udledte stoffer har mindre effekt ved meget korte eksponeringer. Derfor har Miljøstyrelsen indført begrebet KVKK_{superakut}, som det fremgår af Miljøstyrelsens vejledning nr.4/2004. Der er således mulighed for at KVKK_{superakut} kan indgå i reguleringen af udledninger fra dambrug såfremt der fremlægges tilstrækkeligt datagrundlag til at konkrete vandkvalitetskrav kan fastsættes.

Til Dansk Akvakulturs forslag (i det vedlagte notat) om at KVKK skal gælde for den enkelte udleder og ikke for vandområdet der udledes til som helhed skal Miljøstyrelsen bemærke at alle typer af vandkvalitetskrav gælder for vandområder som helhed, idet den samlede effekt af påvirkninger fra forskellige kilder skal kunne overholde vandkvalitetskravene. Dette fremgår af bekendtgørelse nr. 921 af 8. oktober 1996, § 9, og det har sit grundlag i Rådets direktiv 76/464/EØF om udledning af visse farlige stoffer til Fællesskabets vandmiljø. Vandrammedirektiver som overtager disse bestemmelser indeholder den samme bestemmelse. Miljøstyrelsen kan derfor ikke imødekomme Dansk Akvakulturs forslag.

Afslutningsvis skal Miljøstyrelsen kommentere Dansk Akvakulturs bemærkning om udledningstilladelser og miljøgodkendelse. Det er således i overensstemmelse med Miljøstyrelsens udmelding i brev af 31. marts 2005 til amtskommunerne at de tager skridt til at kunne påbyde udledervilkår eller revidere eksisterende udledningstilladelser for medicin og hjælpestoffer. Dette sker i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens generelle bestemmelser og bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 921 af 8. oktober 1996 om kvalitetskrav for vandområder og krav til udledning af visse farlige stoffer til vandløb, søer og havet.

For så vidt angår processen med at afslutte miljøgodkendelser inden kommunalreformen træder i kraft skal Miljøstyrelsen henvise til at Skov- og Naturstyrelsen for tiden vurderer dette.

Med venlig hilsen

Jens Brøgger Jensen

Kopi til: Skov- og Naturstyrelsen
Amtsrådsforeningen
Miljøklagenævnet